

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMI
CARTEA A PATRA
Psalmul 94

- 1 Doamne Dumnezeu răzbunătorilor,
Tu, Dumnezeu răzbunătorilor, arată-Te !
2 Scoală-Te, Judecătorul pământului,
și răsplătește celor mândri
după faptele lor !
3 Până când vor birui cei răi, Doamne,
până când vor birui cei răi ?
4 Ei țin cuvântări puternice,
vorbesc cu trufie,
și toți cei ce fac răul se fălesc.
5 Ei zdrobesc pe poporul Tău, Doamne,
și asupresc moștenirea Ta.
6 Înjunghie pe văduvă și pe străin,
ucid pe orfani
7 și zic : „Nu vede Domnul,
și Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte !”
8 Totuși învățați-vă minte,
oameni fără minte !
Când vă veți înțelepți, nebunilor ?
9 Cel ce a sădit urechea
s-ar putea să n-audă ?
Cel ce a întocmit ochiul
s-ar putea să nu vadă ?
10 Cel ce pedepsește neamurile
s-ar putea să nu pedepsească,
El, care a dat omului pricepere ?

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

- 11 Domnul cunoaște gândurile omului :
știe că sunt deșarte.
12 Ferice de omul pe care-l pedepsești Tu,
Doamne, și pe care-l învești din legea Ta,
13 ca să-l linișești în zilele nenorocirii,
până se va săpa groapa celui rău !
14 Căci Domnul nu lasă pe poporul Său
și nu-și părăsește moștenirea.
15 Ci se va face odată judecată după
dreptate, și toți cei cu inima curată
o vor găsi bună.
16 Cine mă va ajuta împotriva celor răi ?
Cine mă va sprijini
împotriva celor ce fac răul ?
17 De n-ar fi Domnul ajutorul meu, cât de
curând ar fi sufletul meu în tăcerea morții!
18 Ori de câte ori zic : „Mi se clatină
piciorul !”, bunătatea Ta, Doamne,
mă sprijină totdeauna.
19 Când gânduri negre se frământă cu
grămada înăuntrul meu, mângâierile Tale
îmi înviorează sufletul. 20 Te vor pune cei
răi să șezi pe scaunul lor de domnie, ei care
pregătesc nenorocirea la adăpostul Legii ?
21 Ei se strâng împotriva vieții celui
neprihănit și osândesc sânge nevinovat.
22 Dar Domnul este turnul meu de scăpare,
Dumnezeul meu este stânca mea de adăpost.
23 El va face să cadă asupra lor nelegiuirea,
El îi va nimici prin răutatea lor;
Domnul Dumnezeu nostru îi va nimici.

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Anul Nou

„Isus i-a zis : „Adevărat, adevărat îți spun, că dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3 : 3)

Cele șapte zile de Anul Nou dintre 1807-1813, n-au fost în Germania zile de bucurie. Gloria armelor prusace părea să se fi zdrobit în luptele nenorocirii de la Jena și Auerstaedt. Napoleon I a pătruns victorios înainte până la granițele estice.

Pacea de la Tilsit l-a păgubit pe împăratul Prusiei de jumătate din provinciile lui. Armatele franceze au trăit 18 luni pe socoteala țării. Când în 1812 Napoleon a mărșăluit spre Rusia, oștirea lui a luat din țară 70 000 de cai și 20 000 de căruțe.

Prusia a plătit 120 de milioane datorie de război, dar francezii au mai luat încă 94 de milioane de franci ca împrumut ; ei au ocupat în toată țara pământurile Pillau și Spandau. În toată țara erau spioni de poliție francezi ; abia dacă îndrăzneau cineva să vorbească deschis despre nenorocirea patriei, de când librarul Palm din Nuernberg a fost împușcat din porunca lui Napoleon, pentru că a trimis în toate părțile o scriere cu titlul : „Germania în profunđa sa umilință”. Toată țara suspina sub dominația străină.

Bogații și săracii erau conștienți că era necesară o reînnoire absolută a vieții statului și a poporului, pentru a obține putere pentru eliberare. Toți o recunoșteau : totul trebuie să se schimbe !

Și s-a schimbat. Iobăgia a fost desființată, s-a introdus obligația prestării serviciului militar; armata a fost organizată altfel, modul de luptă a fost schimbat potrivit vremurilor noi. Dar înainte de toate a fost reînnoită atitudinea inimilor în cei șapte ani de nenorocire. Nu mai era același popor cel pe care l-a chemat împăratul la arme în 1813 ; era unul reînnoit.

Era realitate ceea ce împăratul Friedrich Wilhelm al III-lea a poruncit să se spună prin trimișii săi, la declarația de război împotriva lui Napoleon : [Cont. pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

„Niciodată nu va mai fi vreunul printre noi, care să nu fie hotărât să sacrifice orice considerente, marelui interes al tronului, al patriei, al independenței, nici unul care să nu se considere fericit să moară pentru aceasta.”

Înălțarea poporului și victoriile de la Katzbach, de la Grossbeeren, Dennewitz și Leipzig, au dovedit adevărul acestor cuvinte prin fapte.

Jugul unui dușman neîndurător a fost zdrobit, robia a fost schimbată în eliberare, înfrângerea, în biruință.

Istoricii numesc pe drept această perioadă „*Nașterea din nou a Prusiei*”.

Dragă prietene, ai trăit tu în viața ta vreodată ceva asemănător ?

Ce-i drept, cuvântul „aceasta trebuie să se schimbe” se aude destul de des, dar fiecare o raportează la ceilalți oameni, nu la sine.

Părinții au cu siguranță dreptate când suspină în legătură cu un fiu risipitor: aceasta trebuie să se schimbe !

Cu siguranță are dreptate vreo femeie sărmană să se plângă : aceasta trebuie să se schimbe !, când ea se ostenește cu copiii lor, iar bărbatul duce banii la cârciumă.

Dar oare au dreptate și aceia care se plâng de vremurile rele : aceasta trebuie să se schimbe !, în timp ce ei beau, fumează, țin sărbători, iar duminicile și le prăpădesc chefuind ?

Dar acela cu siguranță are dreptate, care spune în privința lui însuși : aceasta trebuie să se schimbe !

Fie ca fiecare dintre noi să serbeze un An Nou binecuvântat, cu dorința serioasă : aceasta trebuie să se schimbe la mine ! Fie ca Domnul să dăruiască tuturor celor care-L cunosc : o mai mare sinceritate în vorbă și în faptă, dragoste

mai îmbelșugată, o mărturisire smerită pentru El în fața lumii !

Dar cine a mers până acum fără Isus pe drumul lui, să recunoască, că apelul: aceasta trebuie să se schimbe !, dacă este bine înțeles, cuprinde un adevăr dumnezeiesc.

Omul născut în păcat are nevoie, după Cuvântul lui Dumnezeu, de o transformare absolută.

Da, are nevoie de o mare eliberare și de o viață nouă, pe care harul lui Dumnezeu vrea s-o dăruiască.

Drumul lui să nu meargă mai departe în jos, ci în sus, pe căile binecuvântării, de mână cu Dumnezeu și în puterea Lui.

Despre această transformare deplină a inimii și a vieții, Domnul spune : „*dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*”. (Ioan 3 : 3) În mod ciudat, Isus spune acest cuvânt unui om temător de Dumnezeu, foarte învățat, lui Nicodim, care era un mai-mare al iudeilor. Acesta nu părea deloc să aibă nevoie de o reînnoire totală ; nici el însuși nu bănuia; el nu se văzuse încă niciodată pe sine și viața lui în lumina lui Dumnezeu.

Ce-i drept, simțea în conștiința lui că ceva n-ar fi în ordine între Dumnezeu și el, de aceea a venit noaptea la Isus, pentru a-L întreba despre calea spre mântuire.

Domnul i-a spus calea vieții : *vino în lumina lui Dumnezeu ! Recunoaște-te total vinovat înaintea lui Dumnezeu ! Privește-Mă cu încrederea credinței, că Eu am venit pentru tine, ca Salvator al tău !*

Fiindcă „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

ISUS M-A RĂSCUMPĂRAT

„*V-am învățat înaintea de toate, așa cum am primit și eu : că Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi*”. [1 Corinteni 15 : 3]

În epoca când în SUA de nord mai exista negoțul de sclavi, s-a putut vedea într-o zi în piața unui oraș un număr mare de bărbați și femei, expuși pentru vânzare ca sclavi.

Între aceștia se distingea o fată tânără, nu atât prin frumusețea ei, cât mai ales prin expresia feței brăzdată de suferință și deznădejde. Mulți din cumpărători întrebau prețul cerut pentru această tânără africană, dar nici unul nu oferi suma cea mare, care era cerută pentru ea. În cele din urmă apărură un domn bine îmbrăcat.

Părea profund impresionat de trăsăturile dureroase de pe obraji acestei fete tinere sclavă, și o întrebă de ce e atât de tristă.

I s-a răspuns că de vreme ce toți ceilalți sclavi expuși pentru vânzare au schimbat ades pe stăpânii lor, așa încât le era indiferent cui avea să aparțină, ea fusese născută pe moșia unui om de toată bunătatea și că tot timpul a servit la curtea acestui om prietenos și faptul că acum trebuia să fie vândută unui alt stăpân o umplea de tristețe și de groază.

Tristețea și durerea acestei copile mișca adânc inima acestui domn. El întrebă de preț, care la început i se păru cam mare dar apoi numără negustorului întreaga sumă, se întoarse spre tânăra fată și-i zise :

„*Te-am răscumpărat, ești liberă, poți să mergi unde dorești !*” Dar tânăra sclavă părea că nu-l înțelege.

Cuvântul „*libertate*” era pentru ea un termen necunoscut așa că rămase nemișcată pe loc. Lacrimile ei se prelingeau pe hârtia care adevărea răscumpărarea ei, nici lucrul acesta nu-l putea pricepe deloc.

Abia când răscumpărătorul și binefăcătorul ei se pregătea să plece și când vru să-i mai dea câteva sfaturi părintești cu privire la viitorul ei, abia atunci i se făcu lumină.

Ea striga : „*Cum, sunt liberă ? Domnul acesta m-a răscumpărat cu adevărat Dacă sunt într-adevăr liberă, dacă lucrurile stau chiar așa, atunci vreau să-i servesc lui toată viața mea !*”

Conaționali ei vrură s-o abată de la această hotărâre, dar ea nu le da nici o atenție, ea striga iar și iar :

„*El m-a răscumpărat, el m-a eliberat din jugul sclaviei, lui vreau să-i servesc întreaga mea viață !*”

Ea îl urmă și-i servi cu cea mai mare credincioșie. Când veneau oaspeți în casa acestui nobil om, ei observau îndată voioșia, limpezimea ochilor și seninătatea frunții cu care tânăra africană își făcea lucrul ei.

Și când era întrebată ce făcea inima ei atât de veselă și piciorul ei atât de sprinten, ea răspundea : „*Domnul m-a răscumpărat, el m-a eliberat din sclavie !*”

Iubite prieten, poți spune și tu : „*Isus m-a răscumpărat ! Isus m-a mântuit, m-a eliberat din sclavia păcatului !*”?

Roagă-L să te răscumpere și după ce te-a răscumpărat servește-I cu credincioșie și spune cum spunea acea sclavă răscumpărată : „*El m-a răscumpărat ; Lui vreau să-I servesc întreaga mea viață*”. [Preluare din cartea : *Isus m-a răscumpărat*]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.